

Posudek k bakalářské práci

Autor práce: Daniela Talánová
Název: SOUČASNÉ VZTAHY DĚTÍ A RODIČŮ – KŘESŤANSKÝ POHLED
Akademický rok: 2010/2011
Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Autorka předkládá dobře členěnou bakalářskou práci o rozsahu 47 číslovaných stran. Práce má kvalitní grafickou úroveň, jen příběhy z osobních rozhovorů autorky, které někde dokreslují jednotlivé části, bych doporučila vložit v jiném stylu (menší písmo, jiný typ písma apod.). Gramatická úroveň je uspokojivá (příklady chyb, neopravených překlepů: s. 6: „...lze přepokládat“, s. 10: „ty nejlpší“, s. 11: „...ve starém zákoně...“, s. 15: „...trvají...“, s. 16: „...jednoduchý důvo.“, „...vysvětlila u důvod...“, s. 21: „...být o to přesvědčen“, s. 22: „...odhalovat Boží zákony i Poslouchání Božích zákonů...“, s. 23, pozn. č. 34 „...podle na to zapomeň“, s. 24: „...pravidla. rodiče...“, „neutsále“...). Na několika místech se vyskytuje zdvojení: s. 20: „...bude tomu věřit, bude to žít a bude to žít.“, s. 22: „Na druhou stranu podstatou výchovy je a podstatou výchovy je...“. Není zvykem v tomto typu textu uvádět u autorů tituly („Dr.“ – viz např. s. 13).

Odkazy na prameny jsou uváděny ve správné formě a smysluplně (někdy se vyskytuje dvojitá forma biblického odkazu – např. pozn. 42: „Exodus 20,12“, pozn. 44: „Žalm 78:7,8“, někde odkaz chybí, např.: s. 32: „Mnoho autorů se shoduje na tom...“, „Henry Cloud zdůrazňuje...“).

V Úvodu autorka formuluje cíl práce: „...prozkoumat dostupnou současnou křesťanskou literaturu a vybrat z ní aktuální problémy vztahů mezi dětmi a rodiči v křesťanských rodinách, blíže je popsat a zhodnotit je také z pohledu Bible. ...poskytnout různé pohledy autorů...“ (s. 7). Dále seznamuje s rozvržením kapitol a upozorňuje na doplnění témat příběhy z vlastních rozhovorů s křesťanskými rodiči. V první kapitole se autorka věnuje například různým typům výchovy, problematice kázně z biblického hlediska i ze současné literatury; dále pojednává o hranicích, pravidlech, hře, trestech. Druhá kapitola se soustřeďuje na výchovu k víře, mimo jiné uvádí například techniku mistr – učedník, založenou na pozorování, komunikaci a účasti. Autorka si klade také otázku výchovné autority. Dále pojednává o důvodech a cestách pro „učení“ dětí víře, zdůrazňuje hodnotu svobody a odpovědnosti, ale i lásky a úcty. Zvláštní pozornost je věnována času (jako investici, plánování volného času). Třetí kapitola přináší otázky a odpovědi ohledně vztahů s přáteli – jak mají přistupovat rodiče k přátelům dětí, problematika partnerství, bydlení s přítelem, přítelkyní, ... Čtvrtá kapitola tematizuje volbu povolání a možnosti pomoci rodičů.

V Závěru práce autorka připomíná vytčený cíl a vyjadřuje se k jeho naplnění. Je otázkou, zda v současné době jsou „návody“ (o nichž hovoří autorka na s. 44) tím, co by pomáhalo při výchově. Seznam použitých zdrojů není vzhledem ke zvolenému tématu příliš bohatý.

K diskuzi:

Lze skutečně víru „předávat“ a to dokonce „efektivně“? Co zde může člověk učinit, a co nikoli? Je skutečně každých 30 minut u televize „30 minut špatných postojů, hříšných způsobů...“? (s. 22) Proč je pro předávání hodnot „...nejdůležitější věk, kdy je dítě malé“ – a co zde značí „malé“? (s. 30)

Předložená bakalářská práce splňuje nároky kladené na daný typ vědeckého pojednání. Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: velmi dobře – (2,5).

V Praze dne 15. května 2011

PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.